ग्निष्टोमविकृतिः। अतो वपनादिकमत्र प्राप्तं तथात्यन्तदीक्षासमीपे न त्वत्र अतोऽप्राप्तमपूर्व्वं वपनादिकमत्रविधत्ते। "केशश्मश्रु वपते। नखानि निकृन्तते। दतो धावते। स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं यत्वोपवसति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै" ॥ २ ॥ इति। 'अहतं' अच्छिन्नं नूतनं, तेन पापं विनश्यति वाग्यमनपूर्व्वकेणोपवासेन स्वर्गलोको रक्षितो भवति। येन यजमानं राजानं 'रात्रिं', 'जागरयन्तः' निवृत्तनिद्रं कुर्व्वतः, कथाभिर्नानाविधाभिः विनोदयन्तः पार्श्वस्थाः, 'आसते'। तज्जागरणं स्वर्गस्य सम्यक् प्राप्तये भवति॥

इति प्रथमोऽनुवाकः।

अथ द्वितीयोऽनुवाकः।

(१) प्रथमेनुवाके यजमानसंस्कारा उक्ताः। द्वितीये ब्रह्मोदनोऽभिधीयते। तदर्थमादौ चतुर्व्विधानि जलानि विधत्ते। "चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुःशफो वा अश्वः प्राजापत्यः समृध्यै" इति। प्रजापतिदेवताकस्याश्वस्य शफसङ्ख्यासाम्याज्जलचतुष्टयं समृद्धिहेतुः आनयति। वर्ष्याः कूप्या स्थावरा वहन्त्यश्येति जलानां चातुर्विध्यं। एतच्चारुणकेतुके चयने स्पष्टमाम्नातं॥

(२) तासामपामाहरणे देशविशेषान् विधत्ते। "ता दिग्भ्य'